

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudkyň Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97/25, Liberec, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 9. 2. 2026, č. j. 59 Af 23/2025 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 26. 2. 2026 kasační stížnost, v níž se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví uvedeného usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“). Ten napadeným usnesením rozhodl tak, že výrokem I. stěžovatelce nepřiznal osvobození od soudních poplatků a výrokem II. zamítl její návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Stěžovatelku závěrem poučil, že proti danému usnesení nejsou přípustné opravné prostředky.

[2] Stěžovatelka v kasační stížnosti namítá, že krajský soud zatížil své usnesení vadou nesprávného poučení. Závěr o nepřipustnosti opravných prostředků proti danému usnesení se totiž rozchází s judikaturou Nejvyššího správního soudu – např. se závěry rozsudku ze dne 28. 4. 2004, č. j. 6 Azs 27/2004 - 41, publ. pod č. 486/2005 Sb. NSS. Stěžovatelka má za to, že podle tohoto rozsudku je kasační stížnost proti zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce i neosvobození od poplatků přípustná.

[3] Zdejší soud před vypořádáním kasační stížnosti uvádí, že stěžovatelka uplatnila v podání ze dne 26. 3. 2026 námitku podjatosti proti všem členům třetího a čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu. Danou námitku však vznesla toliko formálně a nijak ji obsahově nespécifikovala, ačkoli je ze svých dřívějších věcí projednávaných u zdejšího soudu seznámena s požadavkem na konkrétní uvedení důvodů námitky podjatosti (srov.

usnesení kasačního soudu ze dne 21. 4. 2021, č. j. 3 As 50/2021 - 29, ze dne 2. 2. 2023, č. j. 9 Afs 3/2023 - 27, ze dne 14. 6. 2023, č. j. 2 Afs 87/2023 - 60, či ze dne 10. 12. 2024, č. j. 10 As 227/2024 - 25). Kasačnímu soudu je z úřední činnosti známo že stěžovatelka obdobné paušální a obecné námitky podjatosti v řízeních před zdejším soudem uplatňuje pravidelně (srov. výše uvedená usnesení) a zdejší soud k nim z výše uvedených důvodů nepřihlíží. S ohledem na shodnou procesní situaci nespatřuje Nejvyšší správní soud v projednávané věci důvod se od tohoto postupu odchýlovat, proto ani v tomto případě k formálně vznesené námitce podjatosti nepřihlédl.

[4] Nejvyšší správní soud na úvod upozorňuje, že se povinnost zaplatit soudní poplatek s podáním kasační stížnosti v nyní projednávané věci nepojí. Jde totiž o stížnost proti procesnímu usnesení vydanému v řízení o žalobě (proti usnesení krajského soudu o neosvobození od soudních poplatků a neustanovení zástupce). Stěžovatelka má povinnost zaplatit poplatek za řízení o kasační stížnosti jen tehdy, pokud kasační stížnost směřuje proti rozhodnutí krajského soudu o návrhu ve věci samé či o jiném návrhu, jehož podání je spojeno s poplatkovou povinností. Stejně tak není stěžovatelka povinna být v řízení o této kasační stížnosti zastoupena ve smyslu § 105 odst. 1 a 2 s. ř. s. (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, publ. pod č. 3271/2015 Sb. NSS).

[5] Podle § 104 odst. 3 písm. d) a e) s. ř. s. je kasační stížnost „*nepřípustná proti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku nebo o povinnosti zaplatit soudní poplatek, [nebo] kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce.*“

[6] Báze jediné uplatněné námitky spočívá v tvrzení, že je kasační stížnost proti napadenému usnesení přípustná. S tímto názorem však Nejvyšší správní soud nesouhlasí. Zákonem č. 314/2025 Sb. došlo s účinností ke dni 1. 1. 2026 ke změně ustanovení § 104 s. ř. s., jímž se upravuje mimo jiné negativní výčet procesních rozhodnutí správních soudů, proti nimž je kasační stížnost nepřípustná. Zákonodárce mezi tato rozhodnutí nově zařadil právě *rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o žádosti o osvobození od soudního poplatku*, a dále *rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o návrhu na ustanovení zástupce*. Kasační soud doplňuje, že podle čl. XI bod 3. zákona č. 314/2025 Sb. se „[k]asační stížnosti podané přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona [...] projednají podle zákona č. 150/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.“ A contrario tak daná právní úprava dopadá na řízení o kasační stížnosti zahájená v roce 2026. Stěžovatelka podala kasační stížnost dne 26. 2. 2026, výše uvedená právní úprava se tak uplatní i na řízení o její kasační stížnosti. S ohledem na změnu relevantní právní úpravy není případná ani judikatura, na níž stěžovatelka v kasační stížnosti odkazuje.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že je daná kasační stížnost nepřípustná, a proto ji podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 3 písm. d) a e), jakož i § 120 téhož zákona odmítl.

pokračování

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže bylo řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. dubna 2026

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu